

[Udenrigsministeren.]

ser. Om Muligheden for at finde en Løsning, der har nogen Interesse og Værdi, om, hvad der siges for og imod dør, skal jeg ikke i dette Øjeblik udtale mig. Men for at undgaa de Misforstaaelser, som mange Steder synes at danne sig i saa Henseende, skal jeg give nogle enkelte Oplysninger om, hvorledes Forholdet faktisk ligger. Det er saaledes, at en Række af vore Handels-traktater hjemler fremmede, der opholder sig i Danmark, lige Ret med Danske med Hensyn til at eje fast Ejendom i Danmark. Dette er klarest udtrykt i Handelstraktaten med Schweiz, som blev sluttet i 1875. Det hedder i denne:

„Schweiziske Borgere, som bosætter sig i Kongeriget Danmark, eller som opholder sig dør i kortere eller længere Tid, skal behandles paa samme Fod som danske Undersaatter med Hensyn til alt, hvad der angaar Valget af deres Opholdssted, Frihed til at erhverve Ejendom ved Køb eller Arv o. s. v.“

Forskellige andre af vore Handelstraktater har mere eller mindre tilsvarende Bestemmelser, hyppigt mindre klare end i Aftalen med Schweiz. Men om de er lidt mindre eller mere klare, har for saa vidt ikke megen Betydning, som Forholdet er dette, at selve Mestbegunstigelsesretten udvider Bestemmelserne i den schweiziske Aftale til at omfatte alle Stater, med hvilke Danmark har Mestbegunstigelsesaftaler. Dette gælder jo nogle og tredive Stater i alt. For tyske Statsborgeres Vedkommende hjemler de Traktater, der i sin Tid sluttedes i 1818 og 1846 med Preussen, og som senere er udvidet til at gælde hele det tyske Rige, udtrykkeligt tyske Statsborgere Ret til at behandles som de mest begunstigede i alle Henseender i Danmark i Forhold til Behandlingen af andre Landes Borgere. Ærede Medlemmer vil deraf forstaa, at hvis dette Spørgsmaal skal finde en Løsning i den Retning, der undertiden tales om, saa maa Indledningen dertil være dette at opsigse en Række Handelstraktater og prøve paa at faa disse Handelstraktater ændret. Jeg skal dertil føje, at man ikke maa lade ude af Bevidstheden, at Særbestemmelser paa dette Omraade i alle Tilfælde kun kan komme til at gælde for fremmede Statsborgere.

Ved Siden af disse Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har fremdraget, har der under de foregaaende Dages Forhandlinger fra forskellige Taleres Side, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen og

det ærede Medlem Hr. Schmidt, været rejst Spørgsmaal om den Diskussion, der ikke helt sjælden føres baade i norsk og svensk Presse og i dansk Presse, undertiden ogsaa i andre Landes Presse, om det, man kalder for Danmarks Afhængighed af det ene eller det andet Land. Hyppigst beskæftiger man sig i saa Henseende med Danmarks Forhold til Tyskland. Baggrunden for disse forskellige Drøftelser er utvivlsomt den Gæring og Uro og Utryghed, der bestaar i Verdensforholdene for Tiden, og som selvsagt ogsaa maa skabe megen Usikkerhed med Hensyn til Danmarks Stilling som med Hensyn til alle de Staters Stilling, som staa uden for Magtgrupperingerne, lige saa godt som for de Stater, der er med i de store politiske Mod-sætninger.

Jeg forstaaer meget vel, at der ud af disse Tilstande i Verden ogsaa for vort Vedkommende kan gro Rygter og Fantasier; men jeg maa udtale, at hele den Drøftelse, som saadanne Rygter og Fantasier har givet Anledning til, og disse Rygter og Fantasier i sig selv savner Tilknytning til de virkelige Forhold.

Man har her nævnt vort Grænsespørgsmaal, og dør har det været udtalt i Artikler, som bredtes ret langt omkring; at man under Handelsforhandlingerne med Tyskland fra tysk Side havde rejst Spørgsmaalet om den danske Grænse. I en Forhandling i det udenrigspolitiske Nævn den 26. August i Aar er det oplyst, at der ikke findes blot det allersvageste Udgangspunkt for det saaledes fremførte. Det er tillige fastslaaet, at der under de økonomiske Forhandlinger overhovedet ikke hverken paa det ene eller det andet Omraade, paa den ene eller den anden Maade har været fremført politiske Spørgsmaal, som sattes i Forbindelse dermed.

Nu har her igen været mindet om Udtalelser vedrørende Grænseforholdene af en Indsender i Dagbladet „Hejmdal“ og for nylig af Ingeniør Højgaard. Jeg kan med Hensyn til disse Udtalelser Grænsespørgsmaalet vedrørende henholde mig til, hvad den højtærede Statsminister for et Øjeblik siden udtalte her. Regeringen betragter Grænsespørgsmaalet som afgørende løst ved Folkeafstemningerne i 1920. Vi kan kun beklage enhver Udtalelse, der med eller mod vedkommendes Ønsker kan forstaaes, som om der i det danske Folk i nogen Kreds bestaar nogen Art af afvigende Opfattelser i saa Henseende.

Jeg kan tilføje, at naar der under denne Forhandling har været nævnt Tanker om